

„det, jeg har, er kun min Stemme, men den skal aldrig blive hjemme, naar det gælder Danmarks Sag“. Saaledes vilde jeg gerne for mit Vedkommende i denne Sag med min Stemme være med til at gavne mit Land, den Slægt, der lever, og den Slægt, der kommer. Det er mit Haab, at det under den fortsatte Forhandling skal lykkes at opnaa en Overenskomst i denne vigtige Sag, og i dette Arbejde vil jeg gerne yde den højtærede Forsvarsminister min Medvirken til Gennemførelse af Hovedpunkterne i Forslaget. Ja, med disse Ord skal jeg paa dette Tidspunkt slutte.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det lader til, at man vil søge at faa Diskussionen tilendebragt i Aften, og naar jeg . . . . .

Formanden: Det er der ingen Ud-sigt til.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Naar jeg har taget Ordet, er det for at gøre et Par Bemærkninger, som vor Ordfører vilde have gjort, om han havde været til Stede. Det var ret interessant at høre det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) tale i Aften. Han stod jo som Regeringens og Venstrereformpartiets Forsvarer overfor de Angreb, der ere rettede mod dem. Derefter fortalte han, hvilke Hensyn man skylder en parlamentarisk Minister, naar man regner sig for hørende til et parlamentarisk Parti. Han sagde, at naar en parlamentarisk Minister fremsætter Erklæringer om, hvilke Oplysninger han havde faaet fra Udlandet, skulde man tro, hvad han sagde. Det var Tilfældet i andre Lande, og man maatte ogsaa her kunne vente, at der blev fæstet Lid til de Udtalelser, der fremsættes af en parlamentarisk Minister. Nu vil jeg sige, at naar en Regerings Chef meddeler, at han fra Udlandet har faaet Oplysninger af en saadan Art, at de forandre hele hans Syn paa de militære Forhold, naar han udtaler, at han tidligere har set fejl, men at han nu er bleven klarere paa Grund af disse Oplysninger, men at de ere af en saadan Art, at han ikke kan meddele, hvori de bestaa, kan det godt være, at man i de allerfleste Tilfælde vil fæste Lid dertil og sige: Ja, saa maa vi jo tro, at der er kommet saadanne Oplysninger, at det ikke længere gaar an, ikke en Gang at følge Flertallets Ord-

fører i hans forandrede Stilling, men at vi maa følge den højtærede Forsvarsminister i et og alt. Men selv om det nu ikke er muligt, at vi menige Medlemmer her i Tinget faa at vide, hvori disse Oplysninger fra Udlandet bestaa, er der en Ting, som i høj Grad overrasker. Den højtærede Landbrugsminister maa dog have haft Adgang til at lære de Oplysninger at kende, som Forsvarsministeren og Udenrigsministeren have faaet fra Udlandet. De ere dog vel ikke mere fortrolige, end at den højtærede Konseilspræsident i et Ministermøde kan meddele, af hvad Art de ere, selv om han mener, at det ikke gaar an at meddele det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) det. Og hvis Oplysningerne saa var af en saadan Art, at man kunde forstaa, at det nu af Hensyn til Udlandet var nødvendigt at befæste København ikke blot til Søsiden, men ogsaa til Landsiden, kunde man have ventet, at Ministeriet kom i Flok og Følge og sagde: nu forstaa vi, at det er nødvendigt. Naar da den højtærede Landbrugsminister, som Regeringens Chef har sagt, fremdeles kan holde paa Flertallets Indstilling, maa jeg spørge ham: Mener han da, at de Oplysninger fra Udlandet intet betyde? Mener han, at det, den højtærede Forsvarsminister har sagt, for ham ikke har noget som helst Værd? Han maa dog have faaet disse Oplysninger, faaet at vide, hvori de bestaa. Hvorfor har han saa ment at kunne slaa sig til Taals med Flertallets Indstilling i Stedet for at følge Forsvarsministeren i det Forslag, han har stillet? Det kan ikke nytte at forlange, at vi, der intet have faaet at vide, skulle have Tillid til den højtærede Forsvarsminister, naar ikke en Gang den højtærede Landbrugsminister kan faa at vide, af hvilken Art de givne Oplysninger ere. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han for at skaffe Klarhed i Sagen meddeler os, om han ikke anser disse Oplysninger for at have nogen som helst Betydning, saaledes at han af den Grund ikke har følt sig nødt til at frafalde sin Flertalsindstilling og gaa med Regeringen.

Det er i det hele taget betegnende, at medens det tidligere var saaledes, at Regeringspartiet blev mistænkeliggjort fra Højres Side, saa nøjes dette nu ikke med at holde sig passiv, gøre passiv Modstand, men gaar over til at forsvare Regeringspartiet. Et saadant Forsvar er i Aften ført af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), og det var af en saadan